

РЕШЕНИЕ

№ 27604

гр. София, 18.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **9470** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 27179 от 27.09.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 255157 от 07.08.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от М. Ж. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], жк Н., [жилищен адрес] срещу Решение № 3004 от 25.06.2024 г., постановено по НАХД № 6246/2024 г. по описа на СРС, Наказателно отделение (НО), 12 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-010489 от 27.05.2021 г., издадено от Г. В. Б., началник група в отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал.2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

С касационната жалба е отправено искане да се отмени въззивното решение като незаконосъобразно, защото съдът не се е съобразил както с действащото законодателство, така и с фактите по делото. Изразява становище за неяснота в мотивите на СРС, тъй като в тях е посочено, че жалбата срещу НП „Разгледана по същество е основателна, но не на посочените основания“, а като краен резултат е отхвърлена. Твърди се, че в административнонаказателното производство са

допуснати съществени процесуални нарушения, които са основания за отмяна на издаденото НП. В хода на настоящето производство касаторът, М. Ж. С., е редовно призован, явява се лично, поддържа жалба и моли да бъде отменено решението на въззивния съд и вместо него да се постанови ново, с което да се отмени НП.

Ответникът - Г. В. Б., началник група в ОПП-СДВР – редовно призован, не се явява и не се представлява. От процесуалния й представител, юрк. М., е постъпил писмен отговор, в който се моли касационната жалба да бъде оставена без уважение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П. в съдебно заседание дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 30.04.2021 г., около 13:10 часа по ул. Л., с посока на движението от ул. Ц. село към ул. Смърч М. С. управлява лек автомобил „О. З.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Ю. А.. На кръстовището с ул. Д. е поставен пътен знак Б 1, указващ на водачите да пропуснат, движещите се по път с предимство. С. навлязъл в кръстовището, като предприел маневра „завой наляво“, без да пропусне, движещият се по пътя с предимство л.а. „Шкода Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] ., в следствие , на което настъпило леко ПТП.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 441005 от 30.04.2021г. Въз основа на АУАН е издадено НП № 21-4332-010489 от 27.05.2021 г., от Г. В. Б., началник група в ОПП-СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал.2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП е доказано.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Тук следва да се посочи, че действително въззивната инстанция при постановяването на съдебния акт е записала следното „Разгледана по същество е основателна, но не на посочените основания“, а е постановен отхвърлителен диспозитив, касационната инстанция намира, че не е налице противоречие, тъй като е повече от ясно ще става въпрос за допусната очевидна фактическа грешка (ОФГ) – писмена. Наказателнопроцесуалният кодекс, по който се развива производството пред въззивния съд и по чийто правила се постановява съдебното решение, не предоставя правна възможност ОФГ да бъде поправена, поради което съдът не е имал такава

процесуална възможност. Установяването на ОФГ следва от останалите мотиви на съдебния акт, които са в унисон с отхвърлителния диспозитив на решението, поради което посочената неточност във въззивното решение не влияя на неговата законосъобразност.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Съгласно чл. 6, т. 1 от ЗДвП, участниците в движението следва да съобразяват поведението си с пътните знаци. В случая извършеното нарушение е безспорно установено. Касаторът е навлязъл в кръстовището при поставен знак Б 1, като не е пропуснал движещия се срещу пътен знак Б 3 автомобил и е реализирал ПТП. Недоказано е направеното в касационната жалба възражение, че ПТП е било извън кръстовището. От касатора не са ангажирани никакви доказателства, в подкрепа на това твърдение.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на наказаното лице е да обори презумптивната доказателствена сила на АУАН. От събраните в производството пред СРС писмени и гласни доказателства не се установяват обстоятелства, противоречащи на посоченото в АУАН, поради което следва да бъде зачетена неговата доказателствена сила.

Според чл. 179, ал. 2, вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за неспазване на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране на нарушителя се налага глоба в размер на 200 лв. В случая е определена глоба от 200 лв., като същата е законосъобразна.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и незаконосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.- с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3004/25.06.2024 г. на СРС, НО, 12 състав, по НАХД № 6246/2024 г.

ОСЪЖДА М. Ж. С. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 лв. (осемдесет), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.